

Bartok dettur

Bartok: Ál ég skal sko segja ykkur það

Rasputin: Hver dirfist að raska ró minni! ÚT MED ÞIG, FARÐU! Nei, Bartok! Ert þetta þú?

Bartok: Æjæjæj, meistari þú ert á lífi??

Rasputin: Jáhhahahaá við getum orðað það svo!

Bartok: ummmm þú misstir eitthvað ummm herra

Rasputin: Aaaah eitthvað hefur gerst!

Bartok: Jáá

Rasputin: Ég vissi það! Ég fann hin myrku öfl bæra á sér!

Bartok: Kemur mér ekki á óvart þar sem ég sá hana Anastasiu!

Rasputin: Anastasia? Á lífi?

Bartok: Æjji herra það virðist sem þú ert að detta í sundur.

Rasputin: Þess vegna hangi ég hér í lausu lofti! Bölvunin er ekki fullkomnuð.

Rasputin vælir hástöfum

Rasputin: Æ Minn aumann! Líttu á mig! Ég er algjört hræ!

Bartok: Ja meðað við hve lengi þú hefur verið dauður, lítur þú bara nokkuð vel út. Það er satt það er satt!

Rasputin: Í alvöru?

Bartok: Herra, er þetta andlit á blöku sem myndi ljúga að þér? Koma svo það var bara rétt áðan sem ég sá gamla góða kraftinn í þér!

Rasputin: Bara ef ég hefði ekki týnt gjöf myrkra aflana! Lyklinum að valdi mínu!

Bartok: Bíddu hva? Áttu við þennan staf?

Rasputin: Ho! Hvar fannstu þetta? Fáðu mér hann!

Bartok: Alltilagi, alltilagi slökum á.

Rasputin: Gamli vinur, saman á ný! Romanov fjölskyldan mun loksins deyja! (illur hlátur)